

Ehdotus neuvoston asetukseksi Etelämantereen meren elollisten luonnonvarojen säilyttämistä koskevan yleissopimuksen alueella tapahtuvaan kalastustoimintaan sovellettavista teknisistä toimenpiteistä

(2002/C 262 E/17)

KOM(2002) 355 lopull. — 2002/0138(CNS)

(Komission esittämä 3 päivänä heinäkuuta 2002)

PERUSTELUT

Yhteisö on ollut sopimuspuolena Etelämantereen meren elollisten luonnonvarojen säilyttämistä koskevassa yleissopimuksessa vuodesta 1981 asti. Se on sitoutunut saattamaan osaksi yhteisön lainsäädäntöä tässä sopimuksessa tarkoitettujen kalavarojen säilyttämis- ja hoitotoimenpiteet.

Komission hyväksymiin Etelämantereen elollisten luonnonvarojen säilyttämiseen tähtääviin säilyttämis- ja hoitotoimenpiteisiin kuuluu lukuisia kalastustoimintaan sovellettavia teknisiä toimenpiteitä koskevia sääntöjä. Tähän mennessä suurin osa näistä toimenpiteistä on saatettu osaksi yhteisön lainsäädäntöä tietyistä Etelämantereella harjoitettavaan kalastustoimintaan sovellettavista säilyttämis- ja valvontatoimenpiteistä ja asetuksen (EY) N:o 2113/96 kumoamisesta 18 päivänä joulukuuta 1997 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 66/98 (EYVL L 6, 10.1.1998, s. 1).

Yleissopimuksen alueen kalastustoiminnan valvontajärjestelmä saatettiin osaksi yhteisön lainsäädäntöä Etelämantereen meren elollisten luonnonvarojen säilyttämistä koskevan yleissopimuksen XXIV artiklan mukaisesti perustetun havainnointi- ja tarkastusjärjestelmän soveltamisesta 19 päivänä joulukuuta 1990 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 3943/90 (EYVL L 379, 31.12.1990, s. 45). Tämä asetus koskee erityisesti kantojen arvioimiseksi niin merellä tehtäviä tarkastuksia kuin tieteellistä havainnointia kalastusaluksilla.

Nämä kaksi säädöstä on saatettava ajan tasalle niiden mukauttamiseksi vastaaviin CCAMLR:n toimenpiteisiin tehtyihin muutoksiin, jotka ovat saaneet erityistä merkitystä neljän viime sopimusvuoden aikana (istunnot XVII (1998) – XX (2001)). Jo vuodesta 1998 alkaen pyyntirajoitukset ja -kiellot (sekä eräät yleissopimuksessa tarkoitettujen lajien kalastusta sääntelevät toimenpiteet) on saatettu osaksi vuosittaista TAC- ja kiintiöjärjestelmää, vaikka nämä rajoitukset olivat aikaisemmin osa edellä mainitun asetuksen (EY) N:o 66/98 säännöksiä. Muiden tuohon asetukseen sisältyvien toimenpiteiden osalta CCAMLR:ssä on tehty merkittäviä muutoksia siinä esiintyviin toimenpiteisiin (6 artikla – pyydykset, 14 artikla – silmäkoko, 19 artikla – tieteellinen tarkkailu ja 20 artikla – muovisten pakkausnauhojen käyttö). CCAMLR on myös hyväksynyt vuodesta 1998 lähtien uusia teknisiä toimenpiteitä, jotka koskevat erityisesti kalastustoiminnan sujumista taskuravun ja kalmarin koekalastuksessa ja merilintujen ja -nisäkkäiden tahattoman kuolevuuden vähentämistä.

Valvontajärjestelmään CCAMLR on tehnyt muutoksia, joiden tarkoituksena on erityisesti erottaa valvontatoiminnasta tieteellinen tarkkailutoiminta, jonka päämääränä on tietojen keruu erityisesti kantojen tilan arvioimiseksi. Tieteellinen tarkkailujärjestelmä kuuluukin pikemminkin tekniselle alalle kuin valvonnan alalle. Tämän vuoksi CCAMLR:n päättämä näiden kahden toimintatyyppin erottaminen on perusteltua, koska se helpottaa tieteellisen tarkkailujärjestelmän saattamista osaksi yhteisön lainsäädäntöä tämän asetuksen puitteissa.

Komissio aikoo siis koota yhteen asiakirjaan kaikki teknisiä toimenpiteitä koskevat säännökset, joita sovelletaan yhteisön alusten yleissopimusalueella harjoittamaan kalastustoimintaan. Jäljempänä esitetty ehdotus on jaettu viiteen lukuun:

- yleiset säännökset,
- pyydykset ja muut sääntelyn alaiset tarvikkeet,
- kalastustoiminnan harjoittamista koskevat säännöt,
- CCAMLR-järjestelmän tieteellisen tarkkailun täytäntöönpano yleissopimuksen alueella toimivilla aluksilla,
- loppusäännökset.

Tämä asiakirja esitetään yhdessä yleissopimuksen alueella harjoitettavaan kalastustoimintaan sovellettavia valvontatoimenpiteitä koskevan asetusluonnoksen kanssa.

Tässä suhteessa on aiheellista kiinnittää huomiota siihen, että tähän asetukseen sisältyy vähimmäissilmäkköön määrittämistä koskevat säännöt, vaikka nämä säännöt ovat tavallisesti olleet osa kalastustoiminnan valvontaa koskevaa lainsäädäntöä. Niiden sisällyttäminen tähän asiakirjaan johtuu siitä, että yhteisön lainsäädännössä käytettyyn teknisten sääntöjen käsitteeseen (katso erityisesti "teknisiä standardeja ja määräyksiä", koskeva direktiivi 98/34/EY) kuuluvat paitsi tekniset erittelyt, joiden mukaisia tuotteiden (tässä tapauksessa pyydysten) on oltava, myös menettelyt, jotka on laadittu näiden tuotteiden pakollisten teknisten erittelyiden vaatimustenmukaisuuden valvomiseksi. Lisäksi tämän tyyppisellä valvonnalla on laajempi merkitys kuin "valvontaehdotuksessa" tarkoitetuilla merellä ja satamassa tehdyillä tarkastuksilla.

Nämä kaksi ehdotusta edellyttävät 28 päivänä kesäkuuta 1999 säädettyä neuvoston päätöksen 1999/468/EY mukaista komitologiamenettelyä. Mainitun päätöksen 4 artiklassa säädettyä hallintomenettelyä sovelletaan järjestelyn eräiden osien täytäntöön panemiseksi tarvittavien toimenpiteiden toteuttamiseen, kun taas päätöksen 5 artiklassa säädetyllä menettelyllä muutetaan liitteitä.

Komissio ehdottaa neuvostolle jäljempänä olevan asetuksen hyväksymistä.

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 37 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Yhteisö hyväksyi Etelämantereen meren elollisten luonnonvarojen säilyttämistä koskevan yleissopimuksen, jäljempänä "yleissopimus", neuvoston päätöksellä 81/691/ETY⁽¹⁾, ja se tuli voimaan 21 päivänä toukokuuta 1982.
- (2) Yleissopimuksessa säädetään Etelämantereen meren elollisten luonnonvarojen säilyttämistä koskevan alueellisen yhteistyön puitteet luomalla Etelämantereen meren elollisten luonnonvarojen säilyttämiskomissio, jäljempänä "CCAMLR", joka hyväksyy säilyttämistoimenpiteitä, joista tulee sopimuspuolia velvoittavia.
- (3) CCAMLR on hyväksynyt eräitä kalavarojen säilyttämis- ja hoitotoimenpiteitä, joihin kuuluu muun muassa teknisiä sääntöjä, joita sovelletaan eräisiin kalastustoimiin yleissopimuksen alueella. Näihin toimenpiteisiin kuuluvat erityisesti eräiden pyydysten käyttöä koskevat määräykset, eräiden ympäristölle haitallisten materiaalien kieltäminen, eräille lajeille, kuten merilinnuille ja -nisäkkäille haitallisten vaikutusten vähentäminen ja määräykset, jotka koskevat tietojen keruuseen liittyvien tieteellisten tarkkailutoimien sujumista kalastusaluksilla. Nämä toimenpiteet ovat yhteisössä pakollisia, ja siksi ne on pantava täytäntöön.

- (4) Eräät CCAMLR:n hyväksymät tekniset toimenpiteet on saatettu osaksi yhteisön lainsäädäntöä Etelämantereen meren elollisten luonnonvarojen säilyttämistä koskevan yleissopimuksen XXIV artiklan mukaisesti perustetun havainnointi- ja tarkastusjärjestelmän soveltamisesta 19 päivänä joulukuuta 1990 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 3943/90⁽²⁾ sekä tietyistä Etelämantereella harjoitettavaan kalastustoimintaan sovellettavista säilyttämis- ja valvontatoimenpiteistä ja asetuksen (EY) N:o 2113/96 kumoamisesta 18 päivänä joulukuuta 1997 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 66/98⁽³⁾.

- (5) CCAMLR:n uusien säilyttämistoimenpiteiden hyväksyminen ja jo näiden mainittujen asetusten antamisesta lähtien voimassa olevien toimenpiteiden ajan tasalle saattaminen edellyttää mainittujen asetusten muuttamista.
- (6) Yhteisön lainsäädännön selkeyden varmistamiseksi on aiheellista saattaa erikseen osaksi yhteisön lainsäädäntöä toimenpiteet, jotka kuuluvat kalastustoiminnan valvonnan alaan ja ne, jotka kuuluvat tekniselle alalle. Tämän vuoksi asetukset (ETY) N:o 3943/90 ja (EY) N:o 66/98 on kumottu kalastustoimintaan sovellettavista valvontatoimenpiteistä Etelämantereen meren elollisten luonnonvarojen säilyttämistä koskevan yleissopimuksen alueella ja asetusten (ETY) N:o 3943/90, (EY) N:o 66/98 ja (EY) N:o 1721/1999 kumoamisesta annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o ... ja yhteisön lainsäädäntöä on täydennettävä tällä asetuksella. Tämä ei rajoita eräiden koekalastusta koskevien teknisten erityistoimenpiteiden sisällyttämistä yhteisön vuosittain antamiin asetuksiin, jotka koskevat yhteisön aluksille myönnettyjä kalastusmahdollisuuksia ja niihin liittyviä edellytyksiä (vuosittaiset "TAC- ja kiintiöasetukset").

⁽¹⁾ EYVL L 252, 5.9.1981, s. 26.

⁽²⁾ EYVL L 379, 31.12.1990, s. 45.

⁽³⁾ EYVL L 6, 10.1.1998, s. 1.

(7) Koska tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavat toimenpiteet ovat menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY⁽¹⁾ 2 artiklassa tarkoitettuja hallintotoimenpiteitä, ne on vahvistettava kyseisen päätöksen 4 artiklassa säädettyä hallintomenettelyä noudattaen, koska liitteiden mukauttamisen helpottamiseksi CCAMLR:n yleissopimuksen nojalla tekemiä säännöllisiä muutoksia koskevat tarvittavat toimenpiteet ovat mainitun asetuksen 2 artiklassa tarkoitettuja sääntelytoimenpiteitä, on aiheellista että näistä toimenpiteistä säädetään mainitun päätöksen 5 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

YLEISSÄÄNNÖKSET

1 artikla

Tarkoitus ja soveltamisala

1. Tässä asetuksessa säädetään Etelämantereen meren elollisten luonnonvarojen säilyttämistä koskevan yleissopimuksen, jäljempänä "yleissopimus", alueelta peräisin olevia meren elollisia luonnonvaroja pyytävien ja aluksella pitävien yhteisön kalastusalueiden toimintaa koskevista teknisistä toimenpiteistä.

2. Tätä asetusta sovelletaan yleissopimuksen tavoitteiden ja periaatteiden sekä yleissopimuksen hyväksyneen konferenssin päätösasiakirjan määräysten mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta yleissopimuksen määräysten soveltamista.

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

- a) "yleissopimuksen alueella" yleissopimuksen soveltamisaluetta, siten kuin se on määritelty sen I artiklassa;
- b) "Etelämantereen konvergenssilla" viivaa, joka yhdistää seuraavat leveys- ja pituuspiirien pisteet: 50° eteläistä leveyttä ja 0°; 50° eteläistä leveyttä ja 30° itäistä pituutta; 45° eteläistä leveyttä ja 30° itäistä pituutta; 45° eteläistä leveyttä ja 80° itäistä pituutta; 55° eteläistä leveyttä ja 80° itäistä pituutta; 55° eteläistä leveyttä ja 150° itäistä pituutta; 60° eteläistä leveyttä ja 150° itäistä pituutta; 60° eteläistä leveyttä ja 50° läntistä pituutta; 50° eteläistä leveyttä ja 50° läntistä pituutta; 50° eteläistä leveyttä ja 0°;
- c) "yhteisön kalastusalueella" jäsenvaltion lipun alla purjehtivaa ja yhteisöön rekisteröityä kalastusalueita, jotka pyytävät ja pitävät aluksella meren eläimiä, jotka ovat peräisin yleissopimusalueen meren elollisista luonnonvaroista;
- d) "yksityiskohtaisella suorakulmiolla" kooltaan 0,5° (leveyspiiri) kertaa 1° (pituuspiiri) suuruista aluetta tilastollisen

suuralueen tai alueen luoteiskulmasta alkaen. Suorakulmio määritellään sen pohjoisimman leveyspiirin ja lähimpänä 0° olevan pituuspiirin perusteella.

- e) "uudenlaisella kalastuksella" tarkoitetaan jonkin lajin kalastusta, jossa käytetään jotain tiettyä pyyntimenetelmää FAO-suuralueella Etelämantereen ja josta Etelämantereen meren elollisten luonnonvarojen suojelukomissiolle, jäljempänä "CCAMLR", ei ole koskaan toimitettu:
- i) perusteellisista tutkimuksista tai koekalastuksesta saatuja kalakannan levinneisyyttä, määrää, ikäjakaumaa, mahdollista tuottoa ja sen ominaislaatua koskevia tietoja, tai
- ii) saalis- ja pyyntiponnistustietoja, tai
- iii) saalis- ja pyyntiponnistustietoja kahdelta viimeisimmältä kalastuskaudelta, joina kalastustoimintaa on harjoitettu.
- f) "koekalastuksella" kalastusta, jota ei enää pidetä e kohdan mukaisena uudenlaisena kalastuksena ja jonka kokeellinen luonne säilyy, kunnes CCAMLR on saanut riittävät tiedot, joiden avulla:
- i) voidaan arvioida saalislajien levinneisyys, määrä ja ikäjakauma, mikä mahdollistaa kyseisenlaisen kalastuksen mahdollisen tuoton arvioimisen,
- ii) voidaan mitata kyseisenlaisen kalastuksen mahdollisia vaikutuksia toisten lajien kanssa riippuvuussuhteessa oleviin ja yhdessä eläviin lajeihin, ja
- iii) CCAMLR:n tieteellinen komitea voi laatia ja antaa neuvvoja sopivista pyyntimääristä sekä tarvittaessa pyyntiponnistuksen tasoista ja pyydyksistä;

II LUKU

PYYDYKSET

3 artikla

Silmäkoko

1. Troolia, ankkuroitua kierrenuottaa eikä vastaavia verkkoja, joiden jonkin osan silmäkoko on pienempi kuin liitteessä III säädetty, ei saa käyttää eikä vetää kalastettaessa seuraavia lajeja tai näiden lajien ryhmiä:

- *Champscephalus gunnari*
- *Dissostichus eleginoides*
- *Gobionotothen gibberifrons*
- *Lepidonotothen squamifrons*
- *Notothenia rossii*
- *Notothenia kempfi*.

(¹) EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

2. Kaikkien sellaisten keinojen ja välineiden käyttö, jotka tukkivat tai pienentävät silmäkokoja, on kielletty.

4 artikla

Silmäkoon valvonta

Edellä 3 artiklassa tarkoitettujen verkkojen osalta liitteessä I määrätty vähimmäissilmä koko määritellään liitteessä II säädettyjen sääntöjen perusteella.

5 artikla

Taskuravun pyynti

1. Taskuravun pyynnin osalta vain merrat (sulkupyödykset) ovat sallittuja.
2. Pyynti rajoitetaan sukukypsiin urosrapuihin; kaikki naarasravut ja alakokoiset urosravut on päästettävä vapaaksi vahingoittumattomina. *Paralomis spinosissima* ja *P. formosa* -lajeihin kuuluvat urosravut, joiden selkäkilven leveys on vähintään 94 millimetriä *Paralomis spinosissiman* osalta ja vähintään 90 millimetriä *P. formosan* osalta, voidaan pitää aluksella.
3. Merellä käsitellyt ravut pakastetaan paloina, joista voidaan määrittellä rapujen vähimmäiskoko.

6 artikla

Muovisten pakkausnauhojen käyttö ja hävittäminen yhteisön kalastusaluksilla

1. Muovisten pakkausnauhojen käyttö yhteisön kalastusaluksilla syöttölaatikoiden tiiviyyden varmistamiseen on kielletty.

Muiden pakkausnauhojen käyttö muihin tarkoituksiin sellaisilla kalastusaluksilla, joilla ei ole aluksella jätteenpolttouuneja (suljetut järjestelmät), on kielletty.

2. Kun pakkausnauhat on poistettu pakkauksista, kaikki nauhat on leikattava, niin että ne eivät muodosta yhtenäistä silmukkaa, ja ne on heti kun mahdollista poltettava aluksen jätteenpolttouunissa.
3. Kaikki muovijätteet on varastoitava alukselle satamaan saapumiseen asti eikä niitä missään tapauksessa saa heittää mereen.
4. Tämän artiklan täytäntöönpanoa koskevat yksityiskohtaiset säännöt annetaan 19 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

7 artikla

Merilintujen tahaton kuolevuus pitkäsiimakalastustoimien aikana

1. Kalastustoimet on toteutettava siten, että koukku, johon syötti on kiinnitetty, uppoo mahdollisimman pian sen jälkeen, kun se on laskettu veteen. Alusten, jotka käyttävät espanjalaista pitkäsiimakalastusmenetelmää, olisi vapautettava painot ennen

kuin siimat kiristyvät; niissä on oltava mahdollisimman monta vähintään kuuden kilogramman painoa 20 metrin välein. Ainoastaan sulatettuja syöttejä saa käyttää.

2. Rajoittamatta 8 kohdan sääntöjen soveltamista, pintasiimoja saa laskea vain öisin.

Pyydysten lasku on mahdollisuuksien mukaan lopetettava vähintään kolme tuntia ennen auringon nousua.

Laskettaessa pitkäsiimoja yöllä ainoastaan vähäisiä aluksen turvallisuuden varmistavia valoja saa käyttää.

3. Kalanjätteiden heittäminen mereen on kielletty pitkäsiimoja laskettaessa. Kalanjätteiden heittämistä mereen on vältettävä niin paljon kuin mahdollista pitkäsiimoja nostettaessa. Jos kalanjätteiden päästämistä mereen ei voida välttää, se on tehtävä aluksen toiselta puolelta kuin jolta pitkäsiimat lasketaan tai jolta ne nostetaan.

4. Olisi kaikin tavoin pyrittävä varmistamaan, että pitkäsiimakalastuksen aikana pyydyksiin elävinä kiinni jääneet linnut saataisiin päästettyä irti elävinä ja että aina, kun se on mahdollista, koukut irrotettaisiin vaarantamatta kyseisen linnun henkeä.

5. Pitkäsiimaa käytettäessä olisi vedettävä lippusiimaa, jonka tarkoituksena on pelottaa lintuja asettumasta syöttien päälle. Yksityiskohtainen kuvaus lippusiimasta ja sen käyttötavasta annetaan liitteessä. Leikarien lukumäärään ja sijoittamiseen liittyvät rakennetta koskevat yksityiskohdat voivat vaihdella edellyttäen, että tapsien peittämä tosiasiallinen veden pinta-ala on vähintään liitteessä III määritellyn mallin peittämän pinta-alan suuruinen. Siiman jännittämiseksi vedessä vedettävää laitetta koskevat yksityiskohdat voivat myös vaihdella.

6. Muita muunnoksia lippusiimasta voidaan testata aluksilla, joilla on kaksi tarkkailijaa, joista vähintään yhden on oltava CCAMLR:n kansainvälisen tieteellisen tarkkailusuunnitelman mukaisesti nimitetty, edellyttäen, että 1–5 ja 7 kohdassa säädettyjä edellytyksiä noudatetaan.

7. Verkkojen seurantakaapeleiden käyttö aluksilla, jotka kalastavat yleissopimuksen alueella, on kielletty.

8. Edellä 2 kohdassa säädettyä veloitetta laskea pitkäsiima yöllä ei sovelleta FAO-suuralueella 48.6, linjan 60° S eteläpuolella sijaitsevilla suuralueilla 88.1 ja 88.2, kunhan kalastuslupaa myönnettäessä toimivaltaisille viranomaisille on osoitettu, että kyseinen alus on täysin kykenevä noudattamaan jompaa kumpaa liitteessä IV esitettyä pitkäsiimojen painoja koskevaa koe-pöytäkirjaa ja varmistamaan tieteellisen tarkkailijan läsnäolon.

9. Tämän artiklan täytäntöönpanoa koskevat yksityiskohtaiset säännöt annetaan 17 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

8 artikla

Merilintujen ja -nisäkkäiden tahaton kuolevuus troolikalastustoimien aikana

1. Verkkojen seurantakaapeleiden käyttö on kiellettyä.

2. Yhteisön kalastusalusten on käytettävä kaikkien toimiensa keston ajan valaistusta, joka sijaintinsa ja voimakkuutensa vuoksi ei valaise kovin suurta aluetta aluksen ympärillä, kuitenkin siten, että aluksen vähimmäisturvallisuus on varmistettu.

3. Kalanjalteiden heittäminen mereen on kielletty troolia laskeutuksessa ja nostettaessa.

4. Tämän artiklan täytäntöönpanoa koskevat yksityiskohtaiset säännöt annetaan 19 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

III LUKU

KALASTUSTOIMIEN SUJUMINEN

9 artikla

Sivusaalisrajoitukset

1. Muiden yhteisön alusten kuin sellaisten, jotka harjoittavat uudenlaista kalastusta tai koekalastusta, on siirryttävä vesiltä toisille liitteessä V olevassa A kohdassa säädettyjen sivusaaliiden määrän mukaisesti.

2. Uudenlaisen kalastuksen ja koekalastuksen osalta yhteisön aluksiin sovelletaan liitteessä V olevassa B kohdassa säädettyjä sivusaalisrajoituksia sekä siinä säädettyjä aluksen sivusaaliiden määrän mukaisesti siirtymistä koskevia määräyksiä.

10 artikla

Dissostichus spp. -lajin koekalastukseen sovellettavat erityistoimenpiteet

1. Yhteisön kalastusalusten, jotka harjoittavat *Dissostichus* spp. -lajin koekalastusta troolilla tai pitkällä siimalla yleissopimuksen alueella, sellaisia aluksia lukuun ottamatta, jotka harjoittavat CCAMLR:n myöntämällä poikkeuksella harjoitettavaa kalastusta, on toimittava jäljempänä olevien määräysten mukaisesti.

2. Kalastusta on harjoitettava maantieteellisesti ja syvyys-suunnassa niin laajalla alueella kuin mahdollista. Tämän saavuttamiseksi kalastus on lopetettava yksityiskohtaisessa suorakulmiossa kun asetuksen (EY) N:o . . .⁽¹⁾ 12 artiklan mukaisesti ilmoitetut saaliit saavuttavat 100 tonnia; tässä suorakulmiossa ei saa enää kalastaa loppukauden aikana. Tietyissä yksityiskohtaisessa suorakulmiossa saa kalastaa vain yksi alus kerrallaan.

3. Sovelletaessa 2 kohtaa:

(¹) Lisätään viittaus "valvontatoimenpideasetukseen" sitten kun se on hyväksytty.

a) troolikalastuksessa vetokerran tarkka maantieteellinen sijainti määritellään vetokerran alun ja sen lopun välisten kohtien mediaanina;

b) pitkäsiimakalastuksessa vetokerran tarkka maantieteellinen sijainti määritellään käytetyn pitkänsiiman tai pitkiensiimojen keskipisteenä;

Ensimmäisen alakohdan soveltamiseksi "vetokerralla" tarkoitetaan troolin kertakäyttöä ja "laskulla" yhden tai useamman pitkänsiiman käyttöä yhdessä kalastuspaikassa.

4. Tämän artiklan täytäntöönpanoa koskevat yksityiskohtaiset säännöt annetaan 19 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

11 artikla

Champsoccephalus gunnarin kalastukseen FAO suuralueella 48.3 Etelämanner sovellettavat erityistoimenpiteet

1. Tilastollisella suuralueella 48.3 saa kalastaa *Champsoccephalus gunnari* -lajia vain troolia käytävillä aluksilla. Pohjatroolien käyttö *Champsoccephalus gunnari* -lajiin kohdennetussa kalastuksessa on kiellettyä.

2. *Champsoccephalus gunnari* -lajin kalastus on kiellettyä 12 meripeninkulman sisällä Etelä-Georgian rannikon edustalla lisä sääntymisaikana, joka on 1 päivästä maaliskuuta 31 päivään toukokuuta.

3. Jos *Champsoccephalus gunnari* -lajin kalastuksessa jollakin vetokerralla saalis ylittää 100 kilogrammaa, ja yli 10 prosenttia kaloista on kokonaispituudeltaan alle 240 mm, kalastusalusten on siirryttävä toisille kalavesille vähintään 5 merimailin päähän. Se ei saa palata viiteen päivään alle 5 meripeninkulman etäisyydelle vesistä, joissa pienikokoisten *Champsoccephalus gunnari* -lajin kalojen määrä oli enemmän kuin 10 prosenttia. Alueella, jolla *Champsoccephalus gunnari* -lajin pienikokoisten kalojen määrä ylittää 10 prosenttia, tarkoitetaan aluksen seuraamaa reittiä kohdasta, jossa pyydystä on käytetty kohtaan, jossa se on otettu takaisin alukselle.

4. Jos alus saalistaa 20 merilintua, sen on lopetettava kalastustoimintansa eikä se saa enää harjoittaa kalastusta tällä alueella meneillään olevan kauden aikana.

5. Tätä kalastusta harjoittavan aluksen on 1 päivän maaliskuuta ja 31 päivän toukokuuta välisenä aikana toteutettava vähintään 20 tutkimustroolausta liitteessä VI kuvatulla tavalla.

6. Tämän artiklan täytäntöönpanoa koskevat yksityiskohtaiset säännöt annetaan 19 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

IV LUKU

**TIETEELLISTÄ TARKKAILUA KOSKEVAT TOIMENPITEET
YLEISSOPIMUKSEN ALUEELLA TOIMIVILLA ALUKSILLA**

12 artikla

Tarkoitus ja soveltamisala

CCAMLR:n yleissopimuksen XXIV artiklan nojalla hyväksymää tieteellistä tarkkailujärjestelmää sovelletaan tämän luvun säännösten mukaisesti yhteisön kalastusaluksiin ja CCAMLR:n jäsenvaltioiden lipun alla purjehtiviin aluksiin, jotka harjoittavat yleissopimuksen alueella kalastusta tai tutkimusta.

13 artikla

Tieteellistä tarkkailua edellyttävät toiminnot

1. Yhteisön kalastusalusten on otettava alukselle kunakin kalastuskautena vähintään yksi tieteellinen tarkkailija, jos kyseiset alukset kalastavat:

- a) *Champscephalus gunnari* -lajia FAO-suuralueella 48.3 Etelämanner ja FAO-alueella 58.5.2 Etelämanner;
- b) taskurapua FAO-suuralueella 48.3;
- c) *Dissostichus eleginoides* -lajia FAO-suuralueilla 48 ja 48.4 Etelämanner ja FAO-alueella 58.5.2 Etelämanner;
- d) *Dissostichus mawsoni* -lajia FAO-suuralueella 48.4 Etelämanner; tai
- e) *Martialia hyadesi* -lajia FAO-suuralueella 48.3 Etelämanner.

2. Yhteisön kalastusalusten on myös otettava alukselle vähintään yksi tieteellinen tarkkailija silloin kun ne harjoittavat tämän asetuksen 10 artiklassa tarkoitettua koekalastusta, muuta asetuksen (EY) N:o ...⁽¹⁾ 7 artiklan mukaisesti sallittua koekalastusta tai mainitun asetuksen 8 artiklassa tarkoitettua tieteellistä tutkimustoimintaa.

3. Tämän artiklan täytäntöönpanoa koskevat yksityiskohtaiset säännöt annetaan 19 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

14 artikla

Tieteelliset tarkkailijat

1. Jäsenvaltiot nimeävät tieteelliset tarkkailijat, joilla on pätevyys toteuttaa CCAMLR:n tämän asetuksen säännösten mukaisesti hyväksymän tarkkailujärjestelmän täytäntöönpanoon liittyviä tehtäviä.

2. Alukselle otettavien tieteellisten tarkkailijoiden tehtävät luetellaan liitteessä VII.

(¹) Lisätään viittaus "valvontatoimenpideasetukseen" sitten kun se on hyväksytty.

3. Tieteellisten tarkkailijoiden on oltava ne nimenneen jäsenvaltion kansalaisia. Heidän on mukauduttava sillä aluksella noudatettaviin tapoihin ja voimassa oleviin sääntöihin, jolla he tekevät havaintojaan.

4. Tieteellisten tarkkailijoiden on tunnettava kalastustoimintaa ja havainnoitavaa tieteellistä toimintaa, yleissopimuksen määräykset ja yleissopimuksen nojalla hyväksytyt toimenpiteet, ja heillä on oltava asianmukainen koulutus suoriutuakseen pätevästi tehtävistään. Heidän on lisäksi kyettävä viestimään niiden alusten lippuvaltion kielellä, joilla he harjoittavat toimintaansa.

5. Tieteellisillä tarkkailijoilla on oltava mukanaan asiakirja, josta heidät tunnustetaan CCAMLR:n tieteellisiksi tarkkailijoiksi.

6. Tieteellisten tarkkailijoiden on esitettävä CCAMLR:lle heidät nimenneen jäsenvaltion välityksellä ja viimeistään kuukauden kuluessa tarkkailujakson päättymisestä tai paluustaan alkuperämaahansa kertomus jokaisesta toteutetusta tarkkailumatkasta. Kyseisen aluksen lippujäsenvaltiolle ja komissiolle on toimitettava tästä kopio.

7. Tämän artiklan täytäntöönpanoa koskevat yksityiskohtaiset säännöt annetaan 19 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

15 artikla

Aluksille sijoitettavia tarkkailijoita koskevat sopimukset

1. Tieteellisten tarkkailijoiden sijoittaminen yhteisön kalastusaluksille, jotka harjoittavat kalastustoimintaa tai tieteellistä tutkimusta tapahtuu tätä tarkoitusta varten jonkin toisen CCAMLR:n jäsenen kanssa tehtyjen kahdenvälisen sopimusten mukaisesti.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen kahdenvälisen sopimukset perustuvat seuraaviin periaatteisiin:

- a) Tieteelliset tarkkailijat ovat aluksessa samassa asemassa kuin päällystö. Alukselle otettujen tarkkailijoiden majoittamisen ja aterioiden on oltava tämän aseman mukaisia.
- b) CCAMLR:n jäsenen, joka ottaa lippunsa alla purjehtiville aluksille tieteellisiä tarkkailijoita (jäljempänä "isäntämaa") on varmistuttava siitä, että sen aluksista vastaavat henkilöt tekevät yhteistyötä tieteellisten tarkkailijoiden kanssa, jotta nämä voivat suorittaa heille annetut tehtävät. Tarkkailijoilla on myös muun muassa oikeus saada tietoonsa aluksen tiedot ja toiminnot, jotta he voivat täyttää tieteellisen tarkkailijan tehtävänsä CCAMLR:n edellyttämällä tavalla.
- c) Isäntämaiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että tieteellisten tarkkailijoiden on turvallista ja hyvä toteuttaa tehtäviään heidän aluksillaan, että he saavat sairaanhoitoa ja että heidän vapautensa ja arvokkuutensa säilyvät.

- d) On huolehdittava siitä, että tieteellisellä tarkkailijalla on mahdollisuus lähettää ja vastaanottaa viestejä aluksen viestimillä ja operaattorin avustuksella. Kaikki viestinnästä aiheutuvat kohtuulliset kustannukset ovat periaatteessa sen CCAMLR:n jäsenen vastuulla, joka on nimennyt tieteelliset tarkkailijat (jäljempänä "nimeävä maa").
- e) On huolehdittava siitä, ettei tieteellisten tarkkailijoiden kuljetus ja alukselle nouseminen haittaa kalastus- tai tutkimustoimia.
- f) Tieteellisten tarkkailijoiden on toimitettava kyseisille päällyköille kopio kertomuksesta, jos nämä toivovat sitä.
- g) Nimeävän maan on varmistettava, että tieteellisillä tarkkailijoilla on asianomaisten sopimuspuolten hyväksymä vakuutus.
- h) Nimeävä maa on vastuussa tieteellisten tarkkailijoiden meno- ja paluumatkoista alukselle nousupaikasta.
- i) Jollei toisin ole sovittu, tieteellisten tarkkailijoiden välineet, vaatetus, palkka ja muut korvaukset ovat tavallisesti nimeävän maan vastuulla, kun taas majoitus ja ateriat aluksella ovat isäntämaan aluksen vastuulla.
3. Tämän artiklan täytäntöönpanoa koskevat yksityiskohtaiset säännöt annetaan 19 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

16 artikla

Tietojen toimittaminen

1. Tieteelliset tarkkailijat nimenneiden jäsenvaltioiden on toimitettava tarkkailuohjelmia koskevat yksityiskohtaiset CCAMLR:lle viipymättä ja viimeistään 11 artiklassa tarkoitettun kunkin kahdenvälisen sopimuksen allekirjoittamisen jälkeen. Jokaisesta tarkkailijasta toimitetaan seuraavat yksityiskohtaiset tiedot:
- a) sopimuksen allekirjoittamispäivä;
- b) tarkkailijan vastaanottavan aluksen nimi ja lippuvaltio;
- c) tarkkailijan nimeämisestä vastaava jäsenvaltio;
- d) kalastusalue (alue, suuralue, CCAMLR:n tilastollinen ruutu);
- e) tarkkailijan keräämien ja CCAMLR:n sihteeristölle toimitettavien tietojen tyyppi (sivusaalis, kohdelaji, biologiset tiedot jne.);
- f) tarkkailuohjelman suunniteltu alkuperäpäivä ja loppupäivämäärä; ja
- g) tarkkailijan suunniteltu paluupäivä alkuperämaahansa.

2. Tämän artiklan täytäntöönpanoa koskevat yksityiskohtaiset säännöt annetaan 19 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

V LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

17 artikla

Liitteiden muutokset

Liitteet I–VII muutetaan yhteisölle pakollisiksi tulleita säilyttämistoimenpiteitä soveltaen ja 19 artiklan 3 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

18 artikla

Täytäntöönpano

Tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavista 6, 7, 8, 11, 13, 14, 15 ja 16 artiklassa tarkoitettuja seikkoja koskevista toimenpiteistä säädetään 19 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua hallintomenettelyä noudattaen.

19 artikla

Komitea

1. Komissiota avustaa neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3760/92⁽¹⁾ 17 artiklalla perustettu komitea.
2. Viitattaessa tähän kohtaan sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 4 artiklassa säädettyä hallintomenettelyä ja otetaan huomioon mainitun päätöksen 7 artikla.
- Päätöksen 1999/468/EY 4 artiklan 3 kohdassa säädetty määräaika vahvistetaan [yhdeksi] kuukaudeksi.
3. Viitattaessa tähän kohtaan sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 artiklassa säädettyä sääntelymenettelyä ja otetaan huomioon mainitun päätöksen 7 artikla.
4. Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa säädetty määräaika vahvistetaan [yhdeksi] kuukaudeksi.

20 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

⁽¹⁾ EYVL L 389, 31.12.1992, s. 1.

LIITE I

VÄHIMMÄISSILMÄKOKO 3 ARTIKLAN 1 KOHDAN MERKITYKSESSÄ

Laji	Verkkotyyppi	Vähimmäissilmäkoko
<i>Notothenia rossii</i>	Troolit, ankkuroidut kierrenuotat ja vastaavat verkot	120 mm
<i>Dissostichus eleginoides</i>	Troolit, ankkuroidut kierrenuotat ja vastaavat verkot	120 mm
<i>Gobionotothen gibberifrons</i>	Troolit, ankkuroidut kierrenuotat ja vastaavat verkot	80 mm
<i>Notothenia kempfi</i>	Troolit, ankkuroidut kierrenuotat ja vastaavat verkot	80 mm
<i>Lepidonotothen squamifrons</i>	Troolit, ankkuroidut kierrenuotat ja vastaavat verkot	80 mm
<i>Champscephalus gunnari</i>	Troolit, ankkuroidut kierrenuotat ja vastaavat verkot	90 mm

LIITE II

SÄÄNNÖT VÄHIMMÄISSILMÄKOON MÄÄRITTÄMISEKSI 4 ARTIKLAN MERKITYKSESSÄ

A. Tulkien kuvaus

- Silmäkoon määrittämiseen käytettävien tulkien on oltava kahden millimetrin vahvuisia, litteitä sekä kestävästä tai taipumattomasta aineesta valmistettuja. Tulkeissa on oltava joko yhdensuuntaiset sivut, jotka tietyistä pisteistä alkaen kapenevat molemmin puolin asteittain suhteessa 1:8, tai ainoastaan tässä samassa suhteessa kapenevat sivut. Tulkin kapeammassa päässä on oltava reikä.
- Tulkin etupuolelle on merkittävä suorasivuisen osa, jos sellainen on, ja kapenevan osan leveys millimetreinä mitattuna. Kapenevaan osaan on tehtävä millimetriasteikko, ja leveys on merkittävä säännöllisin välein.

B. Tulkin käyttö

- Havasta venytetään viistosti silmien pituussuunnassa.
- Edellä A kohdassa annettua kuvausta vastaava tulkki pujotetaan kapeammasta päästään silmään kohtisuorassa havaksen tasoon nähden.
- Tulkki pujotetaan käsin tai painon tai dynamometrin avulla silmään, kunnes silmän vastus pysäyttää sen viistojen reunojen kohdalla.

C. Mitattavan silmän valitseminen

- Mitattavien silmien on muodostettava havaksen pituussuunnassa kahdenkymmenen yhtäjaksoisen silmän sarja.
- Alle 50 senttimetrin päässä jameista, nostoköydestä ja sulkuköydistä sijaitsevia silmiä ei mitata. Kyseinen etäisyys mitataan kohtisuorassa jameja, nostoköyttä ja sulkuköyksiä vasten havaksen ollessa venytettynä mittaussuunnassa. Mittaamatta jätetään myös paikatut tai repeytyneet silmät sekä silmät, joihin on kiinnitetty lisälaitteita.
- Edellä olevasta 1 alakohdasta poiketen mitattavien silmien ei tarvitse muodostaa yhtäjaksoista sarjaa, jos 2 alakohdassa esitetyt edellytykset täyttyvät.
- Silmäkoko voidaan mitata ainoastaan silloin, kun verkko on märkä eikä se ole jäänyt.

D. Silmän mittaaminen

Kunkin silmän koko on sama kuin tulkin leveys sen pysäytyspisteessä käytettäessä tulkkia B kohdan mukaisesti.

E. Verkon silmäkoon määrittäminen

Verkon silmäkoko on C ja D kohdassa kuvattujen menetelmien mukaan valittujen ja mitattujen silmien mittausten kokonaismäärän millimetreinä ilmoitettu aritmeettinen keskiarvo pyöristettynä lähimpään millimetriin.

Mitattavien silmien kokonaismäärä on esitetty F kohdassa.

F. Tarkastusmenettelyn vaiheet

1. Tarkastaja mittaa kahdenkymmenen C kohdan mukaan valitun silmän sarjan pujottamalla tulkin silmään käsin painoa tai dynamometriä käyttämättä.

Verkon silmäkoko määritetään sitten E kohdan mukaisesti.

Jos laskutoimitusten tulokset osoittavat, että silmäkoko ei ole voimassa olevien asetusten mukainen, tarkastaja mittaa kaksi ylimääräistä, C kohdan mukaisesti valittua 20 silmän sarjaa.

Silmäkoko lasketaan sitten uudelleen ottaen huomioon 60 aikaisemmin mitattua silmää. Tämä silmäkoko on verkon silmäkoko sanotun kuitenkin rajoittamatta 2 alakohdan säännöksiä.

2. Jos aluksen päällikkö asettaa kyseenalaiseksi 1 alakohdan mukaisesti määritetyn silmäkoon, tätä mittausta ei oteta huomioon silmäkokoa määritettäessä ja verkko on mitattava uudelleen kiinnittäen siihen tällä kertaa paino tai dynamometri, jonka valinta jätetään tarkastajan harkinnan varaan. Paino on kiinnitettävä (koukulla) tulkin kapeammassa päässä olevaan reikään. Dynamometri voidaan kiinnittää tulkin kapeimmassa tai leveimmässä kohdassa olevaan reikään. Kansallisen toimivaltaisen viranomaisen on todennettava painon tai dynamometrin tarkkuus.

Silmäkooltaan enintään 35 millimetriä oleviin 1 alakohdan mukaisesti määritettyihin verkkoihin sovelletaan 19,61 newtonin suuruista voimaa (vastaa 2 kilogramman massaa) ja muihin verkkoihin 49,03 newtonin suuruista voimaa (vastaa 5 kilogramman massaa).

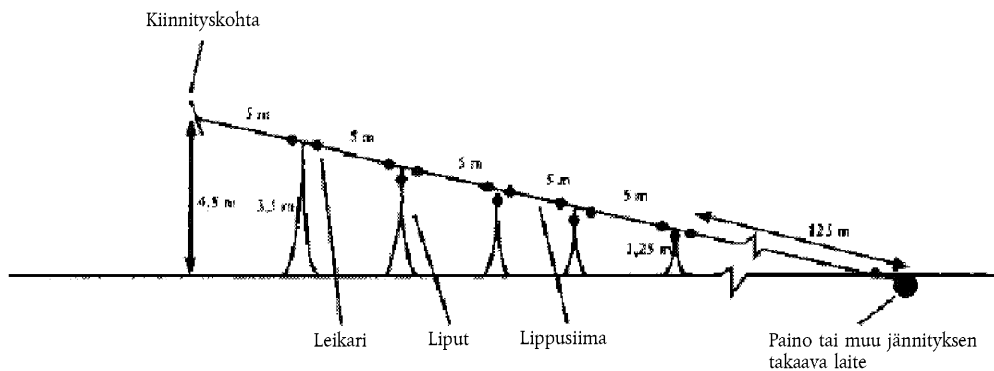
Määritettäessä silmäkokoa E kohdan mukaisesti (painoa tai dynamometriä käyttäen) ainoastaan yksi kahdenkymmenen silmän sarja mitataan, jos tarkastaja käyttää painoa tai dynamometriä.

LIITE III

YKSITYISKOHTAINEN KUVAUS 7 ARTIKLAN 5 KOHDASSA TARKOITETUSTA LIPPUSIIMASTA JA SEN KÄYTTÖTAVASTA

1. Lippusiima on jännitettävä aluksen perään ja kiinnitettävä noin 4,5 metriä vedenpinnan yläpuolelle siten, että siima on suoraan sen kohdan yläpuolella, jossa syötit osuvat veteen.
2. Lippusiiman halkaisijan on oltava noin 3 millimetriä, sen on oltava vähintään 150 metriä pitkä ja sen päässä on oltava laite, jolla siima jännittyy siten, että lippusiima pysyy suoraan aluksen perässä myös vastatuulella.
3. Lippusiimaan on kiinnitettävä viisi tapsia, joissa on lippuja ja jotka muodostuvat kahdesta, halkaisijaltaan noin 3 millimetriä paksusta köydestä, 5 metrin välein siitä kohdasta alkaen, jossa lippusiima kiinnitetään alukseen. Tapsin pituuden olisi vaihdeltava noin 3,5 metristä aluksen lähellä noin 1,25 metriin viidennen tapsin kohdalla. Kun lippusiima on käytössä, tapsien olisi ylettävä meren pintaan ja ajoittain tultava veden pinnan yläpuolelle, kun alus kohoaa aallokossa. Leikarit olisi asetettava lippusiiman kiinnityskohtaan, tapsien kiinnityskohdan molemmin puolin ja aivan lippusiiman päähän kiinnitettävän painon eteen. Jokaisessa lipuin varustetussa tapsissa olisi myös oltava leikari kohdassa, jossa se kiinnittyy lippusiimaan.

LIITE IV

7 ARTIKLAN 8 KOHDASSA TARKOITETUT PITKIENSIIMOJEN LASKUA KOSKEVAT KOEPÖYTÄKIRJAT

PÖYTÄKIRJA A

A1. Aluksen on tehtävä tehdä seuraavat toimet silloin, kun paikalla on tieteellinen tarkkailija:

- a) laskettava vähintään viisi pitkäsiimaa, joissa on vähintään neljä syvyysaikamittaria (TDR) pitkäsiimaa kohti;
- b) asetettava TDR:t sattumanvaraisesti pitkällesiimalle yhdellä vetokerralla ja sattumanvaraisesti valituilla vetokerroilla;
- c) laskettava uppoamisnopeus jokaiselle alukselle takaisin otetulle TDR:lle seuraavasti:
  - i) mitataan uppoamisnopeus sen ajan keskiarvona, jonka uppoaminen pinnalta (0 m) 15 metriin kestää; ja
  - ii) vähimmäisuppoamisnopeudeksi vahvistetaan 0,3 m/s;
- d) jos vähimmäisuppoamisnopeutta (0,3 m/s) ei saavuteta kaikissa 20 näytteenottoaikassa, koe toistetaan kunnes on tehty yhteensä 20 koetta, joissa vähimmäisuppoamisnopeus on 0,3 m/s; ja
- e) kaikkien kokeissa käytettyjen laitteiden ja pyydysten on oltava samoja kuin yleissopimuksen alueella käytetään.

A2. CCAMLR:n tieteellisen tarkkailijan on valvottava kalastuksen aikana jatkuvasti pitkänsiiman uppoamista, jotta alus säilyttää oikeutensa poiketa yöllistä vetokertaa koskevista edellytyksistä. Aluksen on oltava yhteistyössä CCAMLR:n tarkkailijan kanssa, joka

- a) pyrkii kiinnittämään TDR:n jokaiselle tarkkailijan työaikana lasketulle pitkällesiimalle;
- b) joka seitsemäs päivä kiinnittää kaikki käytettävissä olevat TDR:t yhteen siimaan määrittääkseen, vaihteleeeko uppoamisnopeus siiman eri kohdissa;
- c) asettaa TDR:t sattumanvaraisesti pitkällesiimalle yhdellä vetokerralla tai sattumanvaraisesti valituilla vetokerroilla;
- d) laskee uppoamisnopeuden jokaiselle alukselle takaisin otetulle TDR:lle; ja
- e) mittaa uppoamisnopeuden sen ajan keskiarvona, jonka uppoaminen pinnalta (0 m) 15 metriin kestää.

A3. Alus:

- a) varmistaa, että vähimmäisuppoamisnopeus on 0,3 m/s;
- b) antaa päivittäisen selonteon kalastuksesta vastuussa olevalle; ja
- c) varmistaa, että pitkänsiiman uppoamiskokeiden aikana kerätyt tiedot tallennetaan sovitussa muodossa ja annetaan kalastuksesta vastuussa olevalle kauden lopussa.

PÖYTÄKIRJA B

B1. Aluksen on tehtävä tehdä seuraavat toimet silloin, kun paikalla on tieteellinen tarkkailija:

- a) laskettava vähintään viisi yleissopimuksen alueella käytettävää enimmäispituista pitkäsiimaa joissa on vähintään viisi koepulloa (katso B5–B9 kohdat) pitkänsiiman keskikolmanneksella;
- b) kiinnitettävä koepullot sattumanvaraisesti pitkällesiimalle sattumanvaraisesti valituilla vetokerroilla siten, että huolehditaan niiden olevan kiinni puolivälissä painojen välillä;
- c) laskettava jokaisen pullokokeen uppoamisnopeus mittaamalla nopeus, jolla pitkäsiima uppoaa pinnasta (0 m) 15 metriin;
- d) vähimmäisuppoamisnopeudeksi vahvistetaan 0,3 m/s;

- e) jos vähimmäisuppoamisnopeutta (0,3 m/s) ei saavuteta kaikissa 20 näytteenottoaikassa (neljä koetta viidellä siimalla), koe toistetaan kunnes on tehty yhteensä 20 koetta, joissa vähimmäisuppoamisnopeus on 0,3 m/s; ja
- f) kaikkien kokeissa käytettyjen laitteiden ja pyydysten on oltava samoja kuin yleissopimuksen alueella käytetään.
- B2. CCAMLR:n tieteellisen tarkkailijan on valvottava kalastuksen aikana jatkuvasti pitkänsiiman uppoamista, jotta alus säilyttää 7 artiklan 8 kohdassa tarkoitetun oikeuden poiketa edellytyksistä. Aluksen on oltava yhteistyössä CCAMLR:n tarkkailijan kanssa, joka
- a) pitää tavoitteenaan tehdä yhden pullokokeen jokaiselle hänen työaikanaan lasketulle pitkälesimälle huolehtien siitä, että koe on tehtävä siiman keskimmaiselle kolmannekselle;
- b) kiinnittää joka seitsemäs päivä vähintään neljä koepulloa yhteen pitkänsiimaan määrittääkseen, vaihtelee koepuomamisnopeus siiman eri kohdissa;
- c) kiinnittää pullot sattumanvaraisesti pitkälesimälle sattumanvaraisesti valituilla vetokerroilla siten, että huolehditaan niiden olevan kiinni puolivälissä painojen välillä;
- d) laskee uppoamisnopeuden jokaiselle pullokokeelle; ja
- e) laskee uppoamisnopeus mittaamalla nopeus, jolla pitkäsiima uppoaa pinnasta (0 m) 15 metriin.
- B3. Tämän poikkeuksen nojalla aluksen on kalastustoimien aikana:
- a) varmistettava, että kussakin pitkänsiimassa on sen verran painoja, että vähimmäisuppoamisnopeus on 0,3 m/s;
- b) annettava joka päivä kansalliselle virastolle selonteko edistymisestäään; ja
- c) varmistettava, että siiman uppoamiskokeiden aikana kirjatut tiedot tallennetaan sovitussa muodossa ja toimitetaan kyseiselle kansalliselle virastolle kauden lopussa.
- B4. Pullokoe tehdään seuraavasti:
- Pullon kiinnittäminen*
- B5. 15 metriä monisäikeistä 2 mm:n tapsilankaa tai vastaavaa, jonka toiseen päähän on kiinnitetty pitkäsiimaliitin, kiinnitetään tukevasti 750 ml:n muovipullon⁽¹⁾ kaulaan (pullon arvioitu kelluvuus on 0,7 kg). Tarkkailijan on kahden tai kolmen päivän välein tarkistettava kiinnityskohdasta mitattu pituus (pihdin kärjestä) pullon kaulaan.
- B6. Pullon ympärillä on oltava itsevalaisevaa tarranauhaa, jotta sitä voidaan tarkkailla yöllä. Pullon sisään on laitettava vedenkestävä paperi, jossa on tarpeeksi isolla tunnistusnumero, jotta se voidaan lukea muutaman metrin etäisyydeltä.
- Koe*
- B7. Pullosta tyhjennetään vesi, korkki otetaan pois ja lanka kierretään sen ympärille laskua varten. Pullo, jonka ympärille lanka on kierretty, kiinnitetään pitkänsiimaan⁽²⁾ painojen puoliväliin (kiinnityskohta).
- B8. Tarkkailijan on kirjattava, montako sekuntia⁽³⁾ kuluu siitä hetkestä, jolloin kiinnityskohta koskettaa vettä (t₁) siihen hetkeen, jolloin pullo on kokonaan uponnut (t₂). Kokeen tulos lasketaan seuraavasti:
- $$\text{Uppoamisnopeus} = 15 / (t_2 - t_1)$$
- B9. Tuloksen on oltava vähintään 0,3 m/s. Nämä tiedot on kirjattava tarkkailijan elektroniseen kalastuspäiväkirjaan sille varattuun paikkaan.

⁽¹⁾ On käytettävä kovasta muovista valmistettua vesipulloa, jossa on muovinen kierrekorkki. Pullon korkki otetaan pois, jotta pullo täyttyy vedellä sen jälkeen, kun se on upotettu veteen, jotta sitä voidaan käyttää uudestaan sen sijaan, että vedenpaine tuhoaisi sen.

⁽²⁾ Automaattisissa pitkissä siimoissa se kiinnitetään selkäsiimaan ja espanjalaistyyppisissä pitkänsiimassa tapsiin.

⁽³⁾ Kiikareiden avulla koetta on parempi seurata, varsinkin huonolla säällä.

LIITE V

YLEISSOPIMUKSEN ALUEELLA TAPAHTUVAN KALASTUKSEN SIVUSAALIITA KOSKEVAT SÄÄNNÖT

A. SÄÄNNELTY KALASTUS

1. Jos *Dissostichus eleginoides* -lajiin kohdennetussa kalastuksessa FAO:n suuralueella 48.3 minkä tahansa lajin sivusaaliita saadaan vähintään yksi tonni, kalastusaluksen on siirryttävä kalastamaan vähintään viiden meripeninkulman etäisyydellä sijaitsevaan toiseen kalastuspaikkaan. Se ei saa palata viiteen päivään alle viiden meripeninkulman etäisyydelle vesistä, joissa sivusaalis ylitti yhden tonnin.

Edellisen kohdan soveltamiseksi "kohdelajilla" tarkoitetaan *Dissostichus eleginoides* -lajia ja "sivusaalislajeilla" kaikkia muita lajeja kuin *Dissostichus eleginoides* -lajia

2. Jos *Champscephalus gunnari* -lajiin kohdennetussa kalastuksessa FAO-suuralueella 48.3 seuraavien lajien sivusaalis: *Chaenocephalus aceratus*, *Gobionotothen gibberifrons*, *Lepidonotothen squamifrons*, *Notothenia rossii*, tai *Pseudochaenichthys georgianus*,

a) ylittää 100 kilogrammaa ja 5 prosenttia kaikkien kalalajien saaliin kokonaispainosta tai

b) on vähintään 2 tonnia,

kalastusaluksen on siirryttävä toiseen kalastuspaikkaan vähintään viiden meripeninkulman päähän. Se ei saa palata viiteen päivään alle viiden meripeninkulman etäisyydelle vesistä, joissa mainittujen lajien sivusaalis ylitti yhden tonnin.

3. Jos *Dissostichus eleginoides* tai *Champscephalus gunnari* -lajiin kohdennetussa kalastuksessa FAO:n suuralueella 58.5.2 *Channichthys rhinoceratus* tai *Lepidonotothen squamifrons* -lajin sivusaaliita on vähintään kaksi tonnia, kalastusaluksen on siirryttävä kalastamaan vähintään viiden meripeninkulman etäisyydellä sijaitsevaan toiseen kalastuspaikkaan. Se ei saa palata viiteen päivään alle viiden meripeninkulman etäisyydelle vesistä, joissa sivusaalis ylitti kaksi tonnia.

Jos edellä mainittujen kalastusten aikana minkä tahansa muun sivusaalislajin, jolle yhteisön lainsäädännössä on asetettu rajoituksia, vetokerralla saatu saalis on vähintään yksi tonni, kalastusaluksen on siirryttävä kalastamaan vähintään viiden meripeninkulman etäisyydellä sijaitsevaan toiseen kalastuspaikkaan. Se ei saa palata viiteen päivään alle viiden meripeninkulman etäisyydelle vesistä, joissa sivusaalis ylitti yhden tonnin.

4. Jos *Electrona carlsbergi* -lajiin kohdennetussa kalastuksessa vetokertakohtainen muun lajin sivusaalis kuin kohdelajin

a) ylittää 100 kilogrammaa ja 5 prosenttia kaikkien kalalajien saaliin kokonaispainosta tai

b) on vähintään 2 tonnia,

kalastusaluksen on siirryttävä toiseen kalastuspaikkaan vähintään viiden meripeninkulman päähän. Se ei saa palata viiteen päivään alle viiden meripeninkulman etäisyydelle paikasta, jossa muiden lajien kuin kohdelajin sivusaalis yli 5 prosenttia.

5. Alueella, jolla sivusaaliiden määrä ylittää 1–4 kohdassa mainitut määrät, tarkoitetaan aluksen seuraamalla reitillä reittiä kohdasta, jossa pyydystä on käytetty kohtaan, jossa se on otettu takaisin alukselle.

B. UUDENLAINEN KALASTUS JA KOEKALASTUS

1. *Macrourus* spp. -lajin sivusaaliita uudenlaisessa kalastuksessa ja koekalastuksessa kyseisillä tilastollisilla suuralueilla ja alueilla rajoitetaan seuraavasti:

a) suuralueen 48.6, alueen 58.4.2 ja suuralueen 88.1 linjan 65° S eteläpuolisissa yksityiskohtaisissa tutkimusyksiköissä (SSRU), sekä alueella 58.4.3b *Macrourus* spp. -lajin sivusaaliita saa olla enintään 100 tonnia; ja

b) muissa SSRU:issa *Macrourus* spp. -lajin sivusaaliita saa olla enintään 40 tonnia.

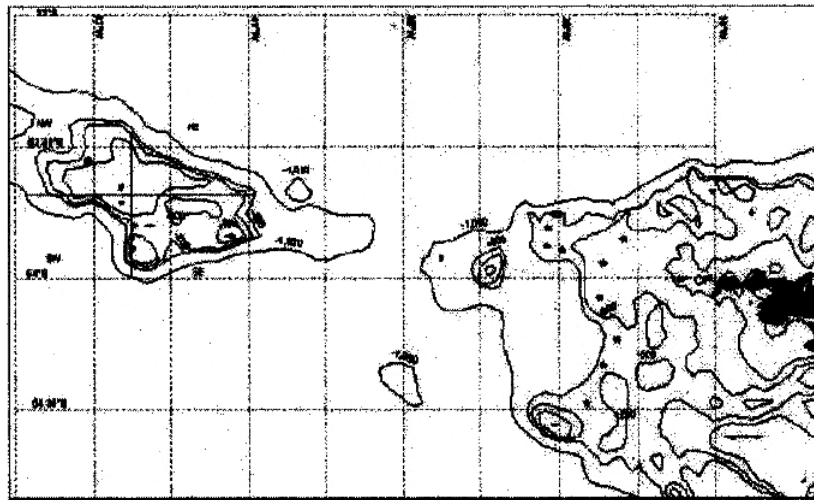
2. Muiden kuin *Macrourus* spp. -lajin sivusaaliita uudenlaisessa kalastuksessa ja koekalastuksessa tilastollisilla suuralueilla ja alueilla rajoitetaan seuraavasti:
  - a) suuralueen 48.6, alueen 58.4.2 ja suuralueen 88.1 linjan 65° S eteläpuolisissa yksityiskohtaisissa tutkimusyksiköissä (SSRU), sekä alueella 58.4.3b kaikkien lajien sivusaaliita saa olla enintään 50 tonnia; ja
  - b) muissa SSRU:issa kaikkien lajien sivusaaliita saa olla enintään 20 tonnia.
3. Edellä olevan 1 ja 2 kohdan soveltamiseksi *Macrourus* spp. -lajia ja rauskuja pidetään kutakin yhtenä lajina.
4. Jos vetokerralla jonkin lajin sivusaalis on yli kaksi tonnia, kalastusaluksen on siirryttävä kalastamaan vähintään viiden meripeninkulman etäisyydellä sijaitsevaan toiseen kalastuspaikkaan. Se ei saa palata viiteen päivään alle viiden meripeninkulman etäisyydelle vesistä, joissa sivusaalis ylitti kaksi tonnia. Paikalla, jossa sivusaalis ylittää kaksi tonnia, tarkoitetaan aluksen seuraamalla reitillä reittiä kohdasta, jossa pyydystä on käytetty, kohtaan, jossa se on otettu takaisin alukselle.

 LIITE VI

TUTKIMUSTROOLAUS *CHAMPSOCEPHALUS GUNNARI* -LAJIN KALASTUKSESSA FAO:N SUURALUEELLA 48.3 LISÄÄNTYMISKAUDEN AIKANA

1. Shag/Black Rocks -saarten alueella on tehtävä 12 tutkimusvetokertaa kaaviossa 1 esitetyillä neljällä sektorilla: neljä luoteissektorilla ja kaakkoissektorilla ja kaksi koillissektorilla ja lounaissektorilla. Lisäksi Etelä-Georgian luoteisylängöllä on tehtävä kahdeksan muuta tutkimusvetokertaa alle 300 metrin syvyisissä vesissä, siten kuin kaaviossa 1 esitetään.
2. Tutkimusvetokertojen paikkojen on oltava vähintään viiden meripeninkulman etäisyydellä toisistaan. Paikkojen on sijaittava siten, että näiden kahden alueen peitto antaa tietoja *Champsoccephalus gunnari* -lajin kalojen pituus-, sukupuoli-, sukukypsyyss- ja painokoostumuksesta.
3. Jos matkalla kohti Etelä-Georgiaa paikallistetaan kalakeskittymiä, niitä on kalastettava tutkimusvetokertojen välillä.
4. Kunkin tutkimusvetokerran on kestettävä vähintään 30 minuuttia, jona aikana verkon on oltava kalastussyvytydessä, mikä päivällä on lähellä pohjaa.
5. Aluksella olevan kansainvälisen järjestelmän tieteellisen tarkkailijan on otettava näyte kaikkien tutkimusvetokertojen saaliista. Mikäli mahdollista, näytteissä on oltava vähintään 100 kalaa, jotka otetaan sattumanvaraisella näytteenottotekniikalla. Kaikista näytteen kaloista on määritettävä vähintään pituus, sukupuoli ja sukukypsyyss sekä mahdollisuuksien mukaan paino. Jos saalis on iso ja aika antaa myöden, voidaan tutkia useampiakin kaloja.

Kaavio 1: 20:n *Champsoccephalus gunnari* -lajin koekalastustroolauksen maantieteellinen jakautuminen Shag-saarten (12) ja Etelä-Georgian alueella 1 päivän maaliskuuta ja 31 päivän toukokuuta välisenä aikana. Troolausten sijainti Etelä-Georgian ympärillä on vain suuntaa-antava.

LIITE VII

TIETEELLISTEN TARKKAILIJOIDEN TEHTÄVÄT ALUKSILLA, JOTKA HARJOITTAVAT TIETEELLISTÄ TUTKIMUSTA TAI 14 ARTIKLAN 2 KOHDASSA TARKOITETTujen MEREN ELOLLISTEN LUONNONVAROJEN HYÖDYNTÄMISTÄ YLEISSOPIMUKSEN ALUEELLA

- A. Tieteellistä tutkimusta tai meren elollisten luonnonvarojen hyödyntämistä harjoittavilla aluksilla olevan tieteellisen tarkkailijan tehtävänä on tarkkailla yleissopimuksen alueella tapahtuvaa kalastustoimintaa ja ilmoittaa siitä ottaen huomioon yleissopimuksen tavoitteet ja periaatteet.
- B. Tämän tehtävän toteuttamiseksi tieteellisten tarkkailijoiden on suoritettava seuraavat tehtävät:
- a) kirjattava aluksen toiminnot (esimerkiksi tutkimukseen, kalastukseen, matkoihin jne. käytetty aika ja troolausten yksityiskohdat);
  - b) ottaa saaliista näytteitä niiden biologisten ominaisuuksien määrittämiseksi;
  - c) kirjata biologiset tiedot saalislajikohtaisesti;
  - d) kirjata sivusaaliit, niiden määrä ja muut biologiset tiedot;
  - e) kirjata lintujen ja nisäkkäiden sotkeutuminen pyydyksiin ja niiden tahaton kuolevuus;
  - f) kirjata menettely, jolla saaliin paino mitataan, ja kerätä elopainon ja lopputuotteen muuntokerrointa koskevat tiedot, jos saalis kirjataan käsitellyn tuotteen painona;
  - g) laatia kertomuksia havainnoistaan käyttämällä tieteellisen komitean hyväksymiä tarkkailulomakkeita ja toimittaa ne asiaa hoitaville viranomaisille;
  - h) antaa alusten päälliköille kopiot kertomuksista;
  - i) auttaa tarvittaessa aluksen kapteenia saaliiden kirjaamis- ja ilmoittamismenettelyissä;
  - j) suorittaa muita tehtäviä, joista on mahdollisesti sovittu sovellettavan kahdenvälisen sopimuksen osapuolten yhteisestä sopimuksesta;
  - k) kerätä tietoja yleissopimuksen alueella havaituista kalastusaluksista, erityisesti alusten tyyppin tunnistaminen, niiden sijainnit ja niiden toiminnot; ja
  - l) kerätä tietoja pyydysten menetyksistä ja kalastusalusten mereen heittämistä jätteistä.
-